sygn. akt: **D 1/24**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Marek Kulik**
Sędziowie: radca prawny **Paweł Strzelec - sprawozdawca**
radca prawny **Grzegorz Koksanowicz**

Protokolant Joanna Kowalska

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Pauliny Bartoszcze Savci**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…)r. sprawy **radcy prawnego** (…) **(nr wpisu** (…)**)**, córki (…), ur. (…)r. w (…)

obwinionej o to, że:

w okresie od (…)r. do (…)r. będąc pełnomocnikiem p. (…) zachowywała się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, powoli, opieszale, bez zaangażowania, nieterminowo i nierzetelnie, co spowodowało przedłużenie w czasie postępowania cywilnego i naraziło Klienta radcy prawnego na negatywne konsekwencje prawne, unikała kontaktów z Klientem – nie odbierła telefonów, smsów, przez co kontakt z radcą prawnym był utrudniony,
- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. (dalej „KERP").

I. Uznaje obwinioną **radcę prawnego** (…)winną tego, że:

w okresie od (…)r. do (…)r. będąc pełnomocnikiem p. (…) zachowywała się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, nieterminowo i nierzetelnie, co spowodowało przedłużenie w czasie postępowania cywilnego i naraziło Klienta radcy prawnego na negatywne konsekwencje prawne, unikała kontaktów z Klientem – nie odbierała telefonów, smsów, przez co kontakt z radcą prawnym był utrudniony,

- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 499) w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP").

II. Za czyn wymieniony w punkcie I niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. 5.235 zł (słownie: pięć tysięcy dwieście trzydzieści pięć złotych 00/100).

III. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionej radcy prawnego (…)na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 2.027,40 zł (słownie: dwa tysiące dwadzieścia siedem złotych 40/00).

Przewodniczący	Członkowie	
……..……	……..……..	……..……..……..
r.pr. Marek Kulik	r.pr. Paweł Strzelec	r.pr. Grzegorz Koksanowicz

sygn. akt. D 1/24

UZASADNIENIE

Wnioskiem o ukaranie z dnia (…)r. (sygn. akt RD (…)) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o ukaranie radcy prawnego (…)obwinionej o to, że w okresie od (…)r. do (…)r., będąc pełnomocnikiem p. (…)zachowywała się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, powoli, opieszale, bez zaangażowania, nieterminowo i nierzetelnie, co spowodowało przedłużenie w czasie postępowania cywilnego i naraziło Klienta radcy prawnego na negatywne konsekwencje prawne, unikała kontaktów z Klientem - nie odbierała telefonów, smsów, przez co kontakt z radcą prawnym był utrudniony, - tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 12 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP") .

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sądy Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej: Okręgowy Sąd Dyscyplinarny) ustalił, co następuje:

W dniu (…) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie doręczono skargę p. (…) na postępowanie radcy prawnego (…). W dniu (…)r. Skarżąca została wezwana do uzupełnienia złożonej skargi. Skargę uzupełniono w dniu (…)r. Skarżąca zarzuciła r.pr. (…)szereg zaniedbań, których miała się dopuścić jako pełnomocnik w sporze cywilnym z bankiem dotyczącym kredytu hipotecznego. Zdaniem Skarżącej radca prawny w pozwie popełniła błąd w wyliczeniach dotyczący spłat rat kredytu na niekorzyść swojej mocodawczyni. Skarżąca w (…)r. poprosiła o modyfikację pozwu poprzez doliczenie spłaconych rat kredytu oraz złożenie wniosku o zabezpieczenie. Ostatecznie sąd nie udzielił zabezpieczenia. Przez ponad 5 miesięcy Skarżąca ponawiała swoją prośbę zarówno telefonicznie jak i mailowo. Powyższych czynności dokonano dopiero w (…) r. Z treści przedmiotowej skargi wynikało, że na rozprawie sąd stwierdził błąd w wyliczeniach, nakazał jego sprostowanie i odroczył rozpoznanie sprawy bezterminowo. Wymiana korespondencji pomiędzy stronami postępowania a sądem trwała do (…)r. , potem bank ogłosił restrukturyzację. Ta sytuacja, zdaniem Skarżącej spowodowała znaczne przedłużenie trwania postępowania cywilnego. Skarżąca wskazała, że od (…)r. kontakt z r. pr. (…)był bardzo utrudniony. Podniosła, że czekała na rozmowę z radcą prawnym od (…)r. do (…)r. W tym czasie Skarżąca otrzymała od banku wezwanie do zapłaty i nie mogła uzyskać porady prawnej. Skarżąca wskazała, że w dniu (…) r. zaproponowała aby wysłać pismo do banku oraz pismo ponaglające do sądu. Radca prawny zapewniła, że pisma zostaną wysłane (…) r. Pomimo tych zapewnień Skarżąca nie otrzymała kopii pism ani potwierdzenia ich nadania. Z treści skargi wynikało, że Skarżąca nie miała możliwości zatrudnienia innego prawnika celem dokończenia w/w sprawy. Na poparcie swoich stwierdzeń Skarżąca przedstawiła dokumenty w postaci korespondencji e-mail oraz protokołu rozprawy z dnia (…) r.

Pismem z dnia (…)r. Skarżąca poinformowała Z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego, że ze względu na nieprofesjonalne i niechlujne przygotowanie dokumentacji przez radcę prawnego (…), sąd wyznaczył biegłego z zakresu rachunkowości i finansów, celem ustalenia rzeczywistych spłat kredytu. Skarżąca wskazała, że po raz kolejny działania radcy prawnego przyczyniły się do wydłużenia całego procesu sądowego i coraz bardziej pozbawiają ją możliwości odzyskania od banku nadpłaconych rat kredytu. W konsekwencji Skarżąca wypowiedziała umowę z radcą prawnym (…)w (…)r., lecz dopiero 2 miesiące po jej wypowiedzeniu tj. (…)r. otrzymała pełną dokumentację swojej sprawy.

(…)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wezwał radcę prawnego do pisemnego ustosunkowania się do treści skargi. Pismem z dnia (…)r. radca prawny ustosunkowała się do treści skargi wskazując, że sama poinformowała klientkę o pomyłce w treści pozwu, poprawiła błąd, jak również przeprosiła za pomyłkę. Wskazała, że nie poinformowała Skarżącej o pomyłce przy pierwszej rozprawie, gdyż sama o niej wtedy nie wiedziała. Zdaniem radcy prawnego, fakt długiego czasu przygotowywania modyfikacji pozwu wynikał z powzięcia wątpliwości co do dokumentów finansowych przedstawionych przez Skarżącą. Ostatecznie, w uzgodnieniu ze Skarżącą, wyliczenia oparto na dokumentach przez nią przedstawionych. Następnie, w piśmie procesowym z dnia (…) r., pełnomocnik banku zakwestionował w/w dokumenty finansowe. Odnosząc się do zarzutów dotyczących zabezpieczenia, radca prawny (…)wskazała, że statystyki składanych wniosków o zabezpieczenie są bardzo niskie, tylko 22% wniosków rozpatrywanych jest pozytywnie. 100% wniosków złożonych przez nią osobiście zostało w podobnych sprawach oddalonych. Wskazała nadto, że składanie zażaleń na oddalenie wniosku o zabezpieczenie nie ma większego sensu, bowiem niejako z automatu są oddalane, a uzyskanie postanowienia o zabezpieczeniu nie chroniłoby Skarżącej w żaden sposób, bowiem postępowanie i tak uległoby umorzeniu. Radca prawny wskazała, że na wyraźne życzenie Skarżącej ponowiła wniosek o zabezpieczenie po ogłoszeniu restrukturyzacji. W tym wypadku sąd również odmówił udzielenia zabezpieczenia. Radca prawny wyjaśniła, że o argumentach prawnych dlaczego tak się stało Skarżąca była informowana. Radca prawny podniosła, że Skarżąca pominęła, że bez dodatkowego wynagrodzenia przygotowała dla niej skargę do WSA, pomimo że powyższe nie było objęte umową o obsługę prawną. W kwestii przedłużenia postępowania radca prawny argumentowała, że zmiana stanowiska procesowego jak również składanie wniosków o zabezpieczenie przedłuża postępowanie procesowe. W zakresie zarzutów związanych z utrudnieniami w kontakcie na przełomie (…)r. i (…) r. radca prawny wskazała, że w tym okresie wielokrotnie chorowała i w związku z tym nie pracowała. Jej zdaniem, w tym czasie sekretariat kancelarii udzielał informacji klientom, zaś po powrocie do pracy rozmawiała ze Skarżącą telefonicznie. Wskazała także, że przed zaprzestaniem spłaty dalszych rat kredytowych omawiała ze Skarżącą konsekwencje tej sytuacji. Radca prawny zauważyła, że Skarżąca była informowana o możliwych działaniach windykacyjnych banku, jak również o możliwości wypowiedzenia umowy kredytu. W związku z tym okoliczność jaką było otrzymanie przez Skarżącą wezwania do zapłaty ze strony banku nie powinny być dla niej zaskoczeniem. Radca prawny podniosła także, że po poinformowaniu przez Skarżącą o otrzymanym wezwaniu do zapłaty złożyła reklamację do banku, którą bank rozpatrzył negatywnie. Wskazała, że złożyła także ponaglenia do sądu, jednakże oba pisma zostały wysłane przez pracownika kancelarii w jednej kopercie. Radca prawny dodała, że próbowała

wyjaśnić co stało się z drugim pismem procesowym na BOI, ale otrzymała informację, że najprawdopodobniej zostało potraktowane jako odpis i oba pisma trafiły do jednych akt. Radca prawny wskazała nadto, że wobec odwołania pełnomocnictwa nie może zapoznać się z aktami i wyjaśnić czy rzeczywiście oba pisma trafiły do akt zażaleniowych. Na potwierdzenie swoich twierdzeń radca prawny nie przedstawiła żadnych dowodów.

Postanowieniem z dnia (…) r. wszczęto dochodzenie w niniejszej sprawie. Pismem z dnia (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie wezwał radcę prawnego do osobistego stawiennictwa w dniu (…)r. celem osobistego złożenia wyjaśnień w sprawie. W dniu (…)r. radca prawny nie stawiła się na przesłuchanie i nie usprawiedliwiła swojego niestawiennictwa. W związku z powyższym listem poleconym zawiadomiono radcę prawnego o przedstawieniu zarzutów.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, że Skarżąca nawiązała kontakt z kancelarią Obwinionej w dniu (…) r. Radca prawny i Skarżąca w dniu (…)r. zawarły umowę zlecenia świadczenia pomocy prawnej. Przedmiotem umowy było reprezentowanie Skarżącej w sprawie dochodzenia wszelkich roszczeń w związku z umową o kredyt hipoteczny denominowany/indeksowany do waluty obcej zawartej z (…)., gdzie głównym roszczeniem w stosunku do banku było unieważnienie umowy w całości a roszczeniem ewentualnym - unieważnienie klauzul niedozwolonych i kontynuowanie umowy jako kredyt w PLN. Zgodnie z umową Skarżąca w dniu (…)r. uiściła opłatę wstępną w wysokości (…)zł plus podatek VAT. W dniu (…) r. Skarżąca udzieliła pełnomocnictwa radcy prawnemu i upoważniła Obwinioną do przekazywania przez bank wszelkich informacji objętych tajemnicą bankową dotyczących zawartej umowy kredytowej. Treść i forma przedmiotowego upoważnienia została zakwestionowana przez bank. Pismem z dnia (…)r. Obwiniona wezwała bank do zapłaty nienależnie pobranych świadczeń. W dniu (…) r. Skarżącą zwróciła się mailowo się do kancelarii Obwinionej z informacją, iż jest zaniepokojona tym, że do tej pory sprawa nie została złożona w sądzie. Pozew w sprawie wniesiono dopiero w dniu (…)r. Pismem z dnia (…) r. bank ustosunkował się do treści pozwu, zaś w dniu (…)r. Obwiniona złożyła pismo stanowiące ustosunkowanie się do odpowiedzi na pozew. W dniu (…) r. bank złożył kolejne pismo procesowe. Na pierwszym terminie rozprawy w dniu (…)r. rozpoznanie sprawy odroczono do dnia (…)r. Po terminie rozprawy w listopadzie Skarżącą ustaliła z Obwinioną konieczność rozszerzenia powództwa. W wiadomości e-mail z dnia (…)r. Skarżąca zwróciła się do kancelarii Obwinionej z pytaniem, kiedy do sądu zostaną wysłane wnioski w sprawie - rozszerzenie powództwa i wniosek o zabezpieczenie. Skarżąca uiściła opłatę od wniosku i przesłała potwierdzenie jej wykonania w wiadomości z dnia (…)r.. W dniu (…)r. Skarżąca ponowiła ponaglenia w tej sprawie, wskazując, że sytuacja ją niepokoi i że ustalenia poczynione 4 miesiące wcześniej nie są realizowane. Dopiero w dniu (…)r. Obwiniona zmodyfikowała powództwo, a w dniu (…) r. wniosła o zabezpieczenie roszczenia. Postanowieniem z dnia (…)r. w sprawie o sygn. (…)Sąd Okręgowy w (…) postanowił oddalić wniosek o zabezpieczenie. Na rozprawie w dniu (…)r. sąd postanowił o odroczeniu rozprawy bez terminu i zobowiązał Obwinioną do sprecyzowania powództwa w zakresie zmodyfikowanym, co do kwoty żądanej w złotówkach w terminie 3 dni pod rygorem zawieszenia postępowania. Pismem z dnia (…) r. Obwiniona wykonała zobowiązanie sądu i cofnęła pozew w części. Pismem z dnia (…) r. sąd zobowiązał pozwanego do ustosunkowania

się do pisma powoda z dnia (…) r., które to pozwany wykonał w dniu (…) r.. Pismem z dnia (…) r. pozwany bank wyraził zgodę na cofnięcie powództwa w części. Obwiniona jako pełnomocnik Skarżącej w dniu (…) r. złożyła kolejne pismo procesowe w sprawie, zaś (…)r. kolejny wniosek o zabezpieczenie roszczenia. Postanowieniem z dnia (…)r, w sprawie o sygn. akt (…) Sąd Okręgowy w (…) postanowił umorzyć postępowanie w zakresie wniosku o zabezpieczenie, ze względu na wszczęcie przymusowej restrukturyzacji pozwanego banku. Pismem z dnia (…)r. Obwiniona wniosła o pisemne uzasadnienie postanowienia, zaś w dniu (…) r. radca prawny skierowała zażalenie na postanowienie z dnia (…) r. W wiadomościach e- mail z dnia (…) r. i z dnia (…). Skarżąca wskazywała na brak kontaktu z Obwinioną. W dniu (…)r. Skarżąca otrzymała z pozwanego banku wezwanie do zapłaty. Pismem z dnia (…) r. Obwiniona odpowiedziała na wezwanie do zapłaty. Pismem z dnia (…)r. w sprawie o sygn. akt (…)radca prawny zwróciła się o podjęcie czynności w sprawie tj. rozpoznanie zażalenia na postanowienie z dnia (…)r. Postanowieniem z dnia (…)r. w sprawie o sygn. akt (…)w (…)postanowił oddalić zażalenie na postanowienie z dn. (…) r. o udzielenie zabezpieczenia. Postanowieniem z dnia (…) r. dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i finansów. W dniu (…)r. Skarżąca otrzymała odpowiedź na reklamację od banku. W dniu (…)r. Skarżąca odwołała pełnomocnictwo udzielone Obwinionej z powodu uzasadnionej utraty zaufania, popełnionych błędów w przygotowywanych dokumentach, braku aktywności w ochronie interesu prawnego Skarżącej, nieudzielania ważnych informacji w przedmiocie wykonania zlecenia oraz bardzo złej komunikacji. Pismem z dnia (…)r. bank złożył Skarżącej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytowej. Postanowieniem z dnia (…)r. zawieszono postępowanie w sprawie z uwagi na ogłoszenie upadłości (…).

Przechodząc do oceny zachowania Obwinionego radcy prawnego (…) **w ramach ustalonego stanu faktycznego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do następujących wniosków:**

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, że Obwiniona winna jest popełnienia zarzucanego we wniosku o ukaranie z dnia (…) r. (sygn. akt RD (…)) przewinienia dyscyplinarnego. W świetle zgromadzonego w niniejszym postępowaniu materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że Obwiniona przyjęła od skarżącej pełnomocnictwo oraz zawarła umowę o świadczeniu pomocy prawnej. Przedmiotem umowy było reprezentowanie Skarżącej w sprawie dochodzenia wszelkich roszczeń w związku z umową o kredyt hipoteczny denominowany/indeksowany do waluty obcej.

Tutejszy Sąd w pełni podziela stanowisko Skarżącej oraz Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego zawarte w w/w wniosku o ukaranie, że Obwiana radca prawny (…)wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności. Wprawdzie Obwiniona podjęła szereg kroków prawnych mających na celu realizację zawartej ze Skarżącą umowy, jednak czynności te wykonywała bez zaangażowania, nieterminowo i nierzetelnie. Spowodowało to znaczące przedłużenie postępowania cywilnego i mogło narazić Skarżącą na negatywne konsekwencje prawne. W ocenie Sądu wysoce naganne były zaniechania Obwinionej w zakresie podejmowania szeregu czynności z istotnymi opóźnieniami, wbrew zapewnieniom kierowanym do Mocodawczyni i wykonywanie ich dopiero pod presją i po wielu ponagleniach ze strony Skarżącej.

Szczególnie nagannie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ocenia zachowanie Obwinionej w zakresie zaniechań w informowania Skarżącej o stanie prowadzonej sprawy, wielotygodniowe unikanie kontaktów z Mocodawczynią, nieodpowiadanie na telefony, sms-y i wiadomości e-mail. Tłumaczenia Obwinionej zwarte w pisemnym stanowisku przedstawionym w ramach prowadzonego w sprawie dochodzenia, co do rzekomo obiektywnych przeszkód w komunikacji ze Skarżącą, są w przekonaniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wysoce niewiarygodne i nie znajdują oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym. Sama Obwiniona zrezygnowała zresztą z tej mało przekonywującej linii obrony przyznając się w ramach postępowania sądowego w całości do zarzuconego czynu i składając wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

Podkreślić należy, że oparciu o art. 6 KERP radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Zgodnie z art. 12 ust. 1 KERP radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania. Ponadto radca prawny obowiązany jest informować klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób z nim uzgodniony, w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych, chyba że klient wyrazi zgodę na odstąpienie od tego obowiązku (art. 44 ust. 1 KERP).

Oceniając zachowanie Obwinionej, tutejszy Sąd w pełni podziela stanowisko Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego zgodnie z którym od radcy prawnego, świadczącego pomoc prawną, wymagana jest sumienność i najwyższa staranność w zakresie podejmowanych działań. Zarówno w orzecznictwie sądowym, jak i w poglądach doktryny ugruntowane jest stanowisko potwierdzające, że zawodowy charakter działalności oznacza podwyższony zakres wymagań. Uzasadnione jest to zarówno doświadczeniem profesjonalisty, uzyskanymi przez niego najwyższymi kwalifikacjami, jak i posiadaną przez niego fachową, specjalistyczną wiedzą. W pełni uzasadnione jest również twierdzenie Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż przyjęcie zlecenia rodzi po stronie radcy prawnego obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z wiedzą prawniczą, uczciwie i z należytą starannością. Podejmowanie czynności ze znacznym opóźnieniem, w szczególności w stosunku do podmiotu, względem którego istnieje ryzyko ogłoszenia upadłości a tym samym duże ryzyko niezaspokojenia roszczeń klienta, należy ocenić jako szczególnie naganny sposób wykonywania zawodu radcy prawnego. Tak samo negatywnej ocenie podlega unikanie kontaktów z klientem i nieinformowanie klienta o przebiegu sprawy.

Przyjmując, że Obwiniona ponosi odpowiedzialność za popełnienie czynu objętego wnioskiem o ukaranie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wyeliminował jedynie z opisu przypisanego sprawcy czynu zachowanie polegające na „powolnym” i „opieszałym” wykonywaniu podejmowanych czynności jako nie mające normatywnego oparcia w przepisach prawa.

Wymierzając Obwinionej karę pieniężną Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że kara ta stanowi adekwatną reakcję dyscyplinarną za przypisany obwinionej czyn. Sama wysokość wymierzonej Obwinionej kary pieniężnej na poziomie 5.235 złotych, w ocenie Sądu nie jawi się jako szczególnie surowa, ale sprawiedliwa – zarówno w kontekście przypisanego przewinienia, jak też na tle ustawowych granic wymiaru sankcji określonych w art. 65 ust. 1

ust. 2ba ustawy. Zgodnie bowiem z powołanym przepisem karę pieniężną wymierza się w granicach od półtorakrotności do dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Wymierzając Obwinionej powyższą karę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę zarówno rodzaj oraz ciężar naruszonych obowiązków jak również długi czas trwania przypisanego jej czynu. Na korzyść Obwinionej przemawia fakt dotychczasowej niekaralności dyscyplinarnej oraz to, że finalnie przyznała się do winy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzona kara jest adekwatna do wagi i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez Obwinioną przewinienia dyscyplinarnego. W ocenie Sądu kara ta spełni swoją funkcję w zakresie prewencji indywidualnej oraz generalnej i spowoduje, że Obwiniona w przyszłości będzie przestrzegała zasad deontologii zawodowej oraz nie popełni przewinienia dyscyplinarnego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie przywołanych w sentencji przepisów.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów Sąd orzekł, jak w części dyspozytywnej orzeczenia.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący Członkowie

…… …….. ……

r.pr. Marek Kulik r.pr. Paweł Strzelec r.pr. Grzegorz Koksanowicz